

слабва мозъка, разстройва пищеварението и въобще дѣйствува вредно въ всичкото отправление на организма. За това умѣрете ревнованието си и въ това отношение, до като има врѣме. Прилежението или практикуванието на свирѣпитѣ способности трѣба да наведе и къмъ ужасни резултати (слѣдствия), и пукнавший са веднажъ схдъ, колкото ягко и искусно и да го заливосватъ, никога нѣма да одържи това, което одържа здравия. Мждростъта, знанието е добро нѣщо, но не е добро да бждемъ винаги въ еднаква степенъ мждри, «не бивай черѣзмѣрно мждъръ: защо ти е да умирашь не на врѣмето си! Припомнете си кой е казалъ това.»

X. Ако Великобритания дѣйствително е най богатата страна въ цѣлъ свѣтъ, и именно до толкова богата щото Сидней Смитъ †), който бѣше винаги остроуменъ и постоянно разсѣдителенъ, можель да каже, че тѣзи е едничката страва, гдѣто бѣдността е порокъ то разбира са черѣзмѣрно важно е, щото всѣкой младежъ, като встѣпа на жизненното поприще въ такава страна да би запечаталъ въ душата си основния принципъ на всѣка нравственна философия, и, че дѣйствително достоинство на челоувѣка са съдържа не въ това, което той *има*, а въ това, какво *нѣщо* е той. «Царството Божие е вътрѣ въ васъ,» а не отвънъ. За това прѣдпазвайте са отъ нравствената зараза, съ която малко или много е напоена атмосферата на всѣко богато търговско или промишленно (занаятчийско) общество, зараза която развива навикновението да опрѣдѣлями достоинството на челоувѣка повече по външния му снаженъ изгледъ, нежели по вътрешното му благородство. Карлика, който са е покачилъ на високий покровъ, глѣда на около по главитѣ на тѣлпата, и за тѣзи стодность той е обязанъ, безъ съмнение, на своето положение. Това същото може да са каже и за богаташа, който е само богатъ: той придобива извѣстно общественно положение; и вслѣдствие на това, може-би името му ще са у-

†) С. Смитъ (1771—1845 г.) известенъ сатерикъ и проповедникъ остователъ на журнала *Edinburgh Review* 1802 г.